

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X

Augustinus, Aurelius

Coloniae, 1646

Cap. XXVII. Se Deum sero amasse, quia ipsum non intus, sed foris in
creaturis, longe ab ipso quæsivit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10120

C A P. XXVII.

Se Deum sero amasse, quia ipsum non intus, sed foris in creaturis, longe ab ipso quæsivit.

i. a *S*ero te amavi pulchritudo tam antiqua, & tam nova, sero te amavi. Et ecce b intus eras, & ego foris, & ibi te quaerebam, & in ista formosa, quæ fecisti, deformis irrulebam. c Mecum eras, & tecum non eram. Ea me tenebant longe à te, quæ si in te non essent, non essent. Vocasti, & clamasti, & rupisti surditatem meam. Coruscasti, splenduisti, & fugasti cæcitatem meam. Fragrasti, & duxi spiritum, & anhelasti tibi. Gustavi; & esurio, & fitio. Tetigisti me, & exarsi in pacem tuam.

N O T. Æ.

- a *Sero te amavi*) post 12 annos, ex quo primum amorem Sapientiæ, ex lectione Hortensii concepit.
- b *Intus eras*) in animo meo, loquens mihi per lumen naturale, & principia Synteresis, item per sanctas inspirationes; (*& ego foris*) occupatus amore & delectatione sensibilium creaturatum.
- c *Mecum eras*) per præsentiam & bonas cogitationes (*tecum non eram*) per caritatem & gratiam.
- d *Vocasti me*) per occultos instinctus, per monita matris, sermones Ambrosii, consilia Simpliciani, exempla Victorini, Antonii, aliorumque servorum tuorum; (*Clamasti*) illustrationibus internis, voce externa: *Tolle lege &c.* (*& rupisti surditatem meam*) audivi & obedivi. V. ipsius conversionem supra.

V S V S.

V S V S.

Salutarem recordationem beneficij vocationis & conversionis S.D. proponit, quam utile erit saepius iterare, iis praesertim, quos Deusex gravibus peccatis eduxit.

C A P . XXVIII.

Quod Deo nondum totus inhæreat, inde se adhuc jactari temptationibus vita humana, inter gaudia & mœrores, inter metum adversitatis & desiderium prosperitatis.

1. **C**um inhæsero tibi ex omni me, omnino nusquam erit mihi dolor & labor: & viva erit vita mea, tota plena te. Nunc autem quoniam, *a* quem tu imples, sublevas eum: quoniam tui plenus non sum, oneri mihi sum. *b* Contendunt lētitiae meæ flenda cum lātandis mœroribus: & ex qua parte stet victoria, nescio. Hei mihi Domine, miserere mei. Contendunt mœrores mei mali cum gaudiis bonis: & ex qua parte stet victoria, nescio. Hei mihi Domine, miserere mei. Hei mihi: Ecce vulnera mea non abscondo. Medicus es, æger sum. Misericors es, miser sum. Nunquid non *tentatio* *Tob. 7, 14* est vita humana super terram?

2. **Q**uis velit molestias & difficultates? *c* Tolerare jubes eas, non amari. Nemo quod tolerat amat, etsi tolerare amat. Quamvis enim gaudeat se tolerare, mavult tamen non esse, quod toleret. Prospera in adversis desidero, adversa in prosperis timeo. **Q**uis inter hæc medius locus, ubi non fit